

Történetek az eleganciáról

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 10. szám, 2020. március 6.

Csak ámulok és bámulok, hogy azok, akik elintézték a 3-as metró kocsijainak cseréjét a testvéri utódcéggel és utódországgal – több évtizedes kellemetlenséget és bosszúságot okozva a fővárosban utazóknak, egyszersmind saját zsebüket megtömve és/vagy pozíciójukat a régi-új nagy testvér támogatásával stabilizálva –, teli szájjal követelik az új városvezetéstől a rozszant szerelvények azonnali klimatizálását. Talán van annyi műszaki és jogi szakértelmük, hogy tudják: lehetlent követelnek. Viszont annyi aljasság szorult beléjük, hogy fittyet hánytak valóságra, tisztességre, és folytatják szent Kampfjukat Soros (nem létező) csapatai ellen. Egészen más volna a helyzet, ha az új városvezetés hajlandó lett volna elkülöníteni a bűnt a hibától. Legalább szóban! De nem ez történt. A metrókocsi felújítását/cseréjét bonyolító főkolompot Budapest díszpolgárává nevezték ki, ezzel egyszerű hibának minősítették a velejéig korrupt közbeszerzést.

Valami nagyon hasonló történt már Magyarországon, úgy húsz évvel ezelőtt. Olyasmi, ami eldöntötte, hogy ez a kis ország nem Európához fog csatlakozni, hanem végleg berendezkedik a politikai ugaron. Vagyis ott, ahol most vagyunk. Az akkori miniszterelnök (aki a mostani is) csúnyán megpiszkált egy százmilliárdos közbeszerzést, amiről – az osztrák megvesztegető lebukása miatt – egész Európa és az egész ország tudott, csak a frissen megválasztott elegáns új magyar miniszterelnök valahogy nem. Mindenesetre úgy tett, mintha nem történt volna semmi. A bűnözőkkel árokbetemetésre készült, és a régi miniszterelnök helyébe lépett a bűnös közbeszerzés második fázisában. A következményeket tudjuk, mi több érezzük: ugar.

Haszontalan volna tanulságokat levonni, egy apróságot azért nem tudok kihagyni. Szép és vonzó az elegancia, de nem mindig célravezető, pontosabban nem mindig elég. Mondok két régebbi példát:

Apponyi Albert gróf 1920-ban, Versailles-ban biztosan megnyerte volna az úriemberségi világbajnokságot. Szálfá termet, hófehér szakáll, kifogástalan toalett. Mindenki az illető anyanyelvén beszélt, választékosabban az illetőnél. Ő vezette a magyar küldöttséget a Kis Trianon palotában. Júniusban lesz százéves a következmény.

Horthy (első világháborús) altengernagy, Ferenc József szárnysegédje, 1944. március 18-án Magyarország fess kormányzója, úgy beszélt (über-németül) Schicklgruber (első világháborús) káplárral Klessheimben, ahogyan csak kifogástalan úriemberek szoktak. Hitlert (a volt káplárt) csaknem megütötte a guta a kisebbségi érzéstől, aztán 19-én bevonultak a németek Budapestre.